

Για την ιστορία της στρατιωτικής τεχνολογίας

Το 1958 ιδρύθηκε στις ΗΠΑ η Society For The History of Technology, ως συλλογικό δράγμα της έκφρασης των επιστημών που ασχολούνται με την ιστορία της τεχνολογίας. Επιστημονικό δελτίο της SHOT είναι το περιοδικό *Technology and Culture*, που εκδίδεται απ' το 1959 μέχρι σήμερα, συγκεντρώνοντας δημοσεύσεις προερχόμενες και απ' τις δύο πλευρές του Ατλαντικού. Για ιστορικούς λόγους η αναζήτηση μιας θέσης ανάμεσα στους ερμηνευτές της ιστορίας της τεχνολογίας ήταν από παλιά αντικείμενο φαλονιάς στην αμερικανική κοινωνία. Ως διεκδικητές μιας τέτοιας θέσης, παρουσιάζονται μεταξύ άλλων, μεγάλες εταρείες και πολυεθνικές που θέλουν να προβάλουν μια θετική εικόνα των τεχνολογικού τους παρελθόντος, κρατικοί φορείς, ΜΜΕ, κομητορείς μουσείων και φωτικά (στις ΗΠΑ), οι Ένοπλες Δυνάμεις. Κυκλοφορεί επίσης μια πληθώρα από εκλαϊκευμένες εκδόσεις της ιστορίας της τεχνολογίας που προορίζονται για μαζική κατανάλωση και στηρίζονται κατά ένα μέρος σε χορηγείς εταριών.

Παρ' όλο που είναι γέννημα - θρέμμα μας, κατά γενική ομολογία, ώρμης τεχνολογικά κοινωνίας, οι βορειοαμερικανοί επαγγελματίες ιστορικοί της τεχνολογίας προτιμούν να αντοχαρακτηρίζονται ως μια περιθωριακή επιστημονική κοινότητα στην οποία περισσότερο από κάθε άλλη ιστορική ειδικότητα, οι ασχολούμενοι με την ιστορία της τεχνολογίας μιλούν και γράφουν ο ένας για τον άλλον¹.

Μέσα και γύρω απ' τους κόλπους αυτής της κοινότητας έχει αναπτυχθεί μια πολύ γόνιμη σύζητη για το τεχνολογικό φαινόμενο, η οποία μάλλον έχει αναζωογονήσει τις αντίστοιχες αναζητήσεις στην Γηραιά Ήπειρο². Βασικό γνώμιμα αυτής της σχολής είναι η εν-

Ελληνικά αεροπλάνα στο Μιχασιατικό μέτωπο

σωμάτωση της υπό μελέτην τεχνολογίας, σ'ένα ευρύτερο πολιτισμικό - κοινωνικό πλαίσιο. Η γοητεία και η δυσκολία αυτής της προσέγγισης έγκειται στο ότι η μονάδα εστίασης, το πλαίσιο, ο τρόπος ένταξης σ'αυτό, η όλη σύνθεση επαρίοντα στην κρίση και στις ικανότητες του ερευνητή. Το ίδιο και πιθανές πιο μεγαλότονες επανεντάξεις και γενικεύσεις στους καμβάδες της βιομηχανικής, οκονομικής, πολιτισμικής ιστορίας. Οι πιο φλόγδοι προσύλλητοι αυτής της σχολής είναι ελεύθεροι να προσέγγισουν τα αντακέμενα μελέτης τους με όρους δικτύων (μεταφορών, τηλεπικονιών, ηλεκτροταραγγώγης, τηλεματικής κλπ). Όπως γίνεται αμέσως κατανοητό με βάση αυτή την προσέγγιση, η απόσταση που χωρίζει την διατύπωση πρωτότυπων απόφεων από την διατύπωση απίστευτων κοινοτοπιών ή απλών ευφυολογιμάτων, καθίσταται πολύ μακρή. Επίσης, τέτοιες προσεγγίσεις είναι απ' τη φύση τους δειπτημονικές, πολλαπλά γνωστικά πεδία διεμβολίζονται κάθετα και οριζόντια. Ένα κείμενο που

θέλει ν' ανήρει στο πέδιο της ιστορίας

της τεχνολογίας θα τύχει της προσοχής και της κριτικής ειδικών με πολυποίκιλες βασικές εκπαιδεύσεις και εξειδικεύσεις. Γ' αυτούς τους λόγους, η επιστημονική παραγωγή σ'αυτόν τον τομέα παραδένει περιορισμένη σε σχέση με τους πο παραδοσιακούς κλάδους ιστορίας, ενώ στην Ευρώπη, μόλις πρόσφατα, αρχίζει να κατακτά την επιστημονική του νομιμοποίηση.

Σύμφωνα με τον ανεπίσημο (;) ιστορικό της SHOT, τον John Staudenmaier, οι ιστορικοί της τεχνολογίας ασχολούνται (μέχρι και την δεκαετία του 80) παραδοσιακά με τέσσερις θεματικές ενότητες : την τεχνολογική δημιουργικότητα, τη σχέση μεταξύ τεχνολογίας - επιστήμης, το λεγόμενο αμερικανικό σύστημα παραγωγής και τον ηλεκτρισμό. Στις πέντε καινούργιες ερευνητικές κατευθύνσεις που τότε ο Standemeyer διέκρινε ότι θα απασχολούσαν μελλοντικά την έρευνα, συμπεριέλαβε και την μελέτη της ιστορίας της στρατιωτικής τεχνολογίας³.

Πράγματι, την δεκαετία του '80

του
Δημήτρη
Βογατζή
Υ.Δ. Ε.Μ.Π./
Πανεπιστημίου
Αθηνών

ΠΥΡΦΟΡΟΣ 2003

- Πρόταση που προέρχεται από ανακοίνωση του ιστορικού Glenn Porter στην 22η ετήσια συνάθροιση της SHOT το 1979. Βλ. John M. Staudenmaier *Technology's Storytellers: Reweaving The Human Fabric*, Cambridge, Massachusetts 1985, σ. 165.
- Μια απότελεσμα παρουσιάστηκε των τάσεων της αμερικανικής ιστοριογραφίας της τεχνολογίας, βασισμένη κυρίως στα γραπτά του Staudenmaier επηγειρήθηκε στο: Δ. Βογατζής, Πρόσφατες Τάσεις στην Ιστορία της Τεχνολογίας στις ΗΠΑ, *Futura 8* (Άνοιξη-Καλοκαίρι 2002) σ. 89-98.
- J. Staudenmaier, "Recent Trends in the History of Technology, American Historical Review 95 (Ιούνιος 1990): 717.

παρατηρούμε μια έκρηξη στις δημοσιεύσεις που αφορούν την στρατιωτική τεχνολογία⁴. Εκ των νιστέρων, η άνθηση αυτή ίσως να μην ήταν άσχετη με την ανάπτυξη του Ψυχρού Πολέμου και την αύξηση των αμυντικών δαστανών. Παρ' όλο που οι σχέσεις μεταξύ στρατιωτικού τομέα, εκβομπήσης και τεχνολογίας έχουν ήδη επισημανθεί από τον Max Weber και τον Lewis Mumford, το συκεκριμένο γνωστικό πεδίο ήταν παραμελημένο.

Ακοριθώς επειδή ή "δυτική" βιβλιογραφία, απ' την αναγέννηση και μετά, περιλαμβάνει χιλιάδες τόμους για όπλα, το πεδίο παραμένει λόγω του εύρους του δύσκολα προσδιορίσιμο μέχρι σήμερα. Ένα από τα επιτεύγματα της παραγωγής της δεκαετίας του '80 ήταν το όπι έβαλε μια τάξη στους πιθανούς τρόπους προσέγγισης, οι οποίοι κυνήγησαν γύρω από δύο άξονες: το "στρατιωτικούμχανκό σύμπλεγμα" και τις "στρατιωτικές" επαναστάσεις. Η πρώτη εξετάζει το πώς οι σχέσεις μεταξύ στρατιωτικής γραφειοκρατίας, πανεπιστημίων, παρεχόμενων παστώσεων και τεχνικών χαρακτηριστικών συγχεκριμένων τεχνολογιών, διαμόρφωσαν αυτό που ο πρόεδρος Eisenhower ονόμασε "στρατιωτικούμχανκό σύμπλεγμα" στην απο-

χαρεποστήρια ομilia του, το 1961. Στον κλασικό, σήμερα, τόμο που επιμελήθηκε ο Merrit Roe Smith⁵, διαφαίνεται έκαθαρα η πρώμη στρατιωτικοποίηση της τεχνολογίας εργαλειομηχανών στις ΗΠΑ, το πρώτο μισό του 19ου αι. Η αναζήτηση των στρατιωτικών αρχών για όπλα με πλήρως εναλλάξιμα ανταλλακτικά, οδήγησε στην κατασκευή εργαλειομηχανών με αντίστοιχες δυνατότητες μαζικής παραγωγής τεχνολογίας, η οποία δεισιδούσε σταδιακά σ' όλη τη βιομηχανία μετάλλου και μέσω ωρατοπομπανών, γραφομηχανών, ποδηλάτων, κατέληξε στα αυτοκίνητα. Πολυάριθμες μελέτες έχουν γραψει επίσης, για την διαδαστική σχέση προηγμένης επιστημονικής έρευνας και στρατιωτικών αρχών, της οποίας απότοκα είναι τα περισσότερα είδη υψηλής τεχνολογίας.

Η δεύτερη ερευνητική προσέγγιση αφορά την υποτιθέμενη εμφάνιση αλληλήλων "στρατιωτικών επαναστάσεων" μεταξύ 17ου-19ου αιώνας, οι οποίες εξηγούν την επαυγαλμένη και εν πολλοῖς βίαιη επιβολή του "Δυτικού" πολιτισμού, δηλαδή τον «θρίαμβο» της αποικιοκρατίας στο μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη.

Αν υπάρχει μια γενική συμφωνία, είναι ότι η πρώτη επανάσταση ταυτίζεται

με την εισαγωγή της πυρόταδας και η τελευταία με την εισαγωγή των όασθωτών, μαζικών κατασκευασμένων, τυφεκίων. Κατά τ' άλλα, οι εκπρόσωποι αυτής της τάσης, με πιο γνωστό τον William McNeill⁶, καταφέγγουν σε μεγάλης κλίμακας (λόγω εύρους χρονικής περιόδου) γενικεύεις και δεν καταλήγουν σε γενικής αποδοχής συμπεράσματα.

Οι αποφέρις τους στα δυτικά περιοδικά στρατιωτικής ιστορίας, προκάλεσαν έντονες συζητήσεις και οδήγησαν στην κατασκευή όρων όπως Νέα Στρατιωτική Ιστορία (σ' αντίθεση με την Ελλάδα, όπου η στρατιωτική ιστορία επαφέται σ' ερασιτέχνες, η στρατιωτική ιστορία στις Αγγλοσαξωνικές χώρες και στην Ευρώπη θεωρείται ένας πολύ παραδοσιακός και αξιοσέβαστος τομέας έρευνας, ο οποίος χαίρει μεγαλύτερης υπολήψιας και δημοσιότητας απ' ότι, λόγου χάρη, η ιστορία της τεχνολογίας).

Τέλος, μνεία πρέπει να γίνει και στους φορείς που ασχολούνται με την ιστορία της στρατιωτικής τεχνολογίας. Εκτός απ' την ομάδα ειδικών ενδιαφερόντων (SiG), που λειτουργεί στα πλαίσια της SHOT υπάρχουν και χιλιάδες μουσεία. Τα καλύτερα απ' αυτά, όπως αυτό του Smithsonian Institution στις ΗΠΑ, το Science Museum, το Imperial War Museum στη Μ. Βρετανία, απολογισθούν και αυτά την τάση για μια συνολική ενσωμάτωση της στρατιωτικής τεχνολογίας στο γίγαντο θεατρό της εποχής της, τόσο με τα εκθέματα όσο και με τις εκδόσεις τους.

Επίσης, διαθέτουν μεγάλες συλλογές τεκμηρίωσης, φωτογραφίες, τεχνικά σχέδια, αρχεία εταρειών που έχουν διαλυθεί ακόλ.

Οσον αφορά την Ελλάδα, απ' την σκοπιά της ιστορίας της στρατιωτικής τεχνολογίας, τόσο ο 19ος αιώνας όσο και ο 20ός, είναι Παρθένοι Νήσοι. Μένει ν' αποδειχθεί αν ο επίδοξος εξερευνητής τους θα έχει την τύχη του δρος Λιβυγκοτούν, του Ροβίνσωνος Κρούσου ή του Συνταγματάρχη Φώσσετ.

4. Alex Roland, "Technology and War: The Historiographical Revolution of the 1980's" *Technology and Culture* 34 (Jan. 1993): 117-134.
5. Merrit Roe Smith (ed), *Military Enterprise and Technological Change, Perspectives of the American Experience*, Cambridge, Massachusetts, 1985.
6. William H. Mc Neill, *The Pursuit of Power. Technology, Armed Force and Society since A.D. 1000* (Chicago: University of Chicago Press, 1989).